

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1422/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.V.20.440/2022/8. számú részítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője útján (Karsai Dániel Ügyvédi Iroda) alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Kúria Pfv.V.20.440/2022/8. számú részítélete ellen, annak alaptörvényellenessége megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó álláspontja szerint a részítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit és 28. cikkét.
- [3] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló alapügy lényege szerint a peres felek alvállalkozási szerződést (a továbbiakban: szerződés) kötöttek, melynek keretében a felperes indítványozó mint alvállalkozó az alperes mint fővállalkozó által 2013 májusában egy városi önkormányzat építetővel kötött szerződés szerinti csatornahálózat egyes építési munkálatainak kivitelezésére vállalkozott. A szerződést a felek a munkaterület átadásának kéسدelmére és az indítványozó kapacitásaira is tekintettel módosították úgy, hogy az indítványozó az eredetinel kisebb mennyiségű munkát végez, valamint a teljesítési határidőt meghosszabbították. Az indítványozó a módosítás szerint vállalt munkát sem tudta kellő ütemezéssel végezni, az elkészült munka minőségét az alperes a saját építési naplójában több alkalommal kifogásolta. Az alperes látva az indítványozó kapacitáshiányát, lemaradását, folyamatosan bevont más alvállalkozókat, akik az eredetileg az indítványozó feladatává tett munkák

végzését átvették. Majd az alperes ügyvezetője közölte az indítványozóval, hogy megszünteti a jogviszonyt, és a továbbiakban a munkájára nem tart igényt. Az indítványozó a továbbiakban már nem végzett munkát és levonult a munkaterületről, aminek formális, dokumentált visszavételére nem került sor. Az indítványozó által épített gerincsatornán az alperes a továbbiakban több hibát észlelt, melyeket saját építési naplójában rögzített, ezekről hibalistát is összeállított. E hibákat, illetve hiányosságokat az alperes az indítványozó levonulása után más alvállalkozókkal javíttatta ki.

- [4] Az indítványozó keresetében a félbehagyott építési-vállalkozási szerződés díjelszámolásából eredő követelését kívánta érvényesíteni, ennek megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozása szerint a teljesítési igazolások alapján 428, összesen 3805 méter hosszú házi bekötőcsatorna elkészítéséért, a szerződésben foglalt díjtáblázat szerinti legalacsonyabb egységár alkalmazásával számított, több mint 25 millió forint követelése még fennállt. Kifejtette, hogy az építési-szerelési szerződés teljesítése alapján az alperes csupán az általa a gerincvezetékekkel kapcsolatosan elvégzett munkák vonatkozásában volt hajlandó teljesítési igazolásokat kiállítani és kifizetéseket teljesíteni. A bekötőcsatornák és egyéb munkálatok tekintetében megtagadta a teljesítési igazolások kiadását és a vállalkozói díj megfizetését. Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, azt valamennyi részösszeg tekintetében vitatta. A bekötőcsatornák utáni indítványozói igénnyel összefüggésben előadta, hogy a szerződés szerint a tételes egységárak figyelembevételével az összes munkaelem ellenértékét kifizette, beleértve ebbe az indítványozó által utólag megjelölt gerincsatorna építésen felüli bekötéseket és talajmunkálatokat is. Tévesnek tartotta az indítványozó állítását, miszerint a teljesítési igazolásokból az tűnik ki, hogy csak a gerincsatornák elkészítésének díját fizette ki. A leigazolt teljesítésekre az indítványozó a teljes díjtérítést megkapta. Az alperes az ellenkérelmében felhozott indokok alapján viszontkeresettel élt.
- [5] A fővállalkozó ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, azt valamennyi részösszeg tekintetében vitatta. A bekötőcsatornákért járó vállalkozó díjjal kapcsolatos indítványozói igénnyel kapcsolatban előadta, hogy a szerződés szerint a tételes egységárak figyelembevételével az összes munkaelem ellenértékét kifizette, beleértve ebbe az indítványozó által utólag megjelölt, gerincsatorna építésen felüli bekötéseket is. A szerződés taxatívén meghatározza, hogy a felsorolt egységárak mely munkaelemeket tartalmazzák, és melyeket nem. Tévesnek tartotta azt az indítványozói álláspontot, miszerint a teljesítési igazolásokból az tűnt ki, hogy csak a gerincsatornák teljesítési díját fizette ki. Az ellenkérelmében felhozott indokok alapján a fővállalkozó viszontkeresettel élt, amelyben 9 533 750 forint és járulékai

megfizetésére kérte kötelezni az indítványozót, amelynek alapját az indítványozó hibás teljesítésében és az el nem végzett víztartási próbák költségében jelölte meg.

- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, a viszonykeresetet részben alaposnak ítélte. Az indítványozónak a bekötési munkálatokhoz kapcsolódó – egyebek mellett – 25 493 500 forint vállalkozói díj igénye tekintetében az elsőfokú bíróság a szerződésnek a felek által eltérően értelmezett tartalmát vizsgálta. E körben a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) szerződésértelmezésre vonatkozó szabályait vette alapul. A szavak általánosan elfogadott jelentését, az eset körülményeit és a nyilatkozó feltehető akaratát, valamint a rendelkezésre álló bizonyítékokat, köztük a szakértői véleményt is figyelembe véve a törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a csatorna bekötési szakaszok hossza után az egységárák szerinti díj külön nem számítható fel, azok magukban foglalják a gerincvezeték építését és a bekötések építését is. A vállalkozói díj alapját tehát kizárólagosan a kiépített gerincvezeték folyóméter hossza adja meg.
- [7] Az indítványozó az ítélet ellen fellebbezett. A másodfokon eljáró ítélőtábla részítéletével az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta.
- [8] A másodfokú bíróság kiemelte, hogy csak részben ért egyet az elsőfokú bíróság szerződésértelmezési következtetésével – miszerint a vállalkozói díj mértékét kizárólag a gerincvezeték folyómétere adja meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felek szerződéses megállapodásából nem vonható le az a következtetés, hogy a gerinccsatornák fektetésének folyómétere alapján számított árba beletartozna a bekötőcsatornák megépítésének a költsége is. Nagyságrendileg a bekötőcsatornák építése a gerinccsatornáéhoz mérhető mennyiségű, kétségtelen ugyanakkor, hogy ezek mélysége kisebb, illetve többnyire csupán föld kitermelését igényelte. Minderre tekintettel úgy ítélte, hogy a bekötőcsatornák kivitelezéséhez kapcsolódó 25 493 500 forint összegű vállalkozói díj iránti igény megalapozott, ezért részítéletében - e körben az elsőfokú bíróság ítélete keresetet elutasító rendelkezését megváltoztatva - kötelezte a fővállalkozót ezen vállalkozói díj (a viszonykereset alapos részének összegével csökkentett összege) és járulékának megfizetésére.
- [9] A jogerős részítélet ellen a fővállalkozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyása, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása érdekében. A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős részítélet hatályában való fenntartását célozta.
- [10] A Kúria a jogerős részítélet felülvizsgálattal támadott, az indítványozó 25 493 500 Ft vállalkozói díj iránti igényének helyt adó rendelkezéseit hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletét e vonatkozásban helybenhagyta. A meghatározott

felülvizsgálati keretek között eljárva, a felülvizsgálattal érintett és érdemben vizsgálható 428 bekötőcsatornával kapcsolatos, alperest marasztaló jogerős részítéleti rendelkezés tekintetében a Kúria a felülvizsgálat eredményeként azt állapította meg, hogy e körben a jogerős határozat az alább írtak szerint jogszabálysértő, így a felülvizsgálati kérelem alapos. A Kúria álláspontja szerint az eljárt bíróságok helytállóan indultak ki abból, hogy a felek eltérő jogi álláspontjára tekintettel a kereset felülvizsgálattal érintett tétele szerződésértelmezés útján – a jogerős részítéletben felhívott a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:8. § helyett, helyesen az adott ügyben irányadó régi Ptk. 207. § (1) bekezdése alapján – volt megítélhető. A Kúria kiemelte, hogy a szerződésértelmezés mint anyagi jogi kérdés egyúttal szükségszerűen bizonyítékértékelési, azaz eljárásjogi kérdés is, így az régi Ptk. 207. § (1) bekezdése mellett az alperes által megsértettként hivatkozott a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § rendelkezéseinek is jelentősége volt a szerződés tartalma, a felek nyilatkozatai és a szakértői vélemény releváns részei összevetése és azok mérlegelése során.

- [11] A másodfokú bíróság jogerős részítéletében a felülvizsgálattal érintett kereseti tételre vonatkozó szakértői szakvéleményének és a szakértőnek a személyes meghallgatása során tett nyilatkozatának egyes részeit, valamint az indítványozó szerződéskötés utáni magatartását tette értékelési szemponttá. Azonban a másodfokú bíróság nem vonta szerződés-értelmezése – egyúttal bizonyíték-értékelési tevékenysége – körébe sem a szerződés vitatott értelmű pontjainak tartalmát, sem a felek törvényes képviselőinek perbeli nyilatkozatait, sem a szakértő nyilatkozatának további, a fővállalkozó felülvizsgálati kérelmében idézett releváns részét, és elmulasztotta mindezek tartalmának a bizonyítási érdekekkel való összevetését is.
- [12] A Kúria kiemelte, hogy a szerződésértelmezés során valóban lehet jelentősége a feleknek a szerződés megkötését követően, a szerződés teljesítésének fázisában tett nyilatkozatainak, valamint ekkor tanúsított magatartásának, a szakértő aggálytalan szakvéleménye pedig – egyéb bizonyítékok mellett – szakkérdés körében irányadó lehet a szakmai szokások feltárásában, azonban a felek szerződéskötéskori feltehető akarata elsődlegesen az régi Ptk. 207. § (1) bekezdésében megjelenő nyilatkozati elv alapján tárható fel. A Kúria a rendelkezésre álló peradatok alapján rámutatott arra, hogy a szerződés tartalmából, a felek szerződéskötéskor eljárt törvényes képviselőinek perbeli nyilatkozatai és a szakértő teljes nyilatkozatának a Pp. 279. § (1) bekezdése szerinti egyenkénti és összességében történő értékelése (mérlegelése) eredményeként nem vonható le okszerű következtetés arra, hogy a bekötőcsatornák kivitelezése külön tételes elszámolású munkanem lett volna, és annak, hogy a

bekötőcsatornák elszámolása a gerincvezetéken felül, további díj iránti igényt alapoz meg számára, kétségtelenül az indítványozót terhelte a perben. A kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján a jogerős részítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését, hatályon kívül helyezte, és az érintett kereseti tétel vonatkozásban az elsőfokú bíróság ítéletének elutasító rendelkezését helybenhagyta.

- [13] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, és az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint a Kúria részítélete ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel, valamint 28. cikkével.
- [14] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogának és az Alaptörvény 28. cikkének együttes sérelmét elsősorban abban látja az indítványozó, hogy a Kúria alaptörvény-ellenesen, a fegyverek egyenlőségének elvét sértve gyakorolta felülvizsgálati jogkörét. Álláspontja szerint a tisztességes bírósági eljárás részjogosítványát jelentő fegyverek egyenlőségének elvének fontos garanciája, hogy a rendkívüli jogorvoslati jellegű felülvizsgálati eljárásban az, hogy, a jogerős (rész)ítélettel szemben további új tény- és jogállítást a felek nem tehetnek, bizonyítást nem indítványozhatnak, a Kúria pedig a kasszációs jogkör gyakorlása mellett csak abban az esetben hozhat új határozatot a felülvizsgálati eljárásban, ha annak meghozatalához a szükséges adatok és tények rendelkezésre állnak. Az indítványozó álláspontja szerint ellentmondás fedezhető fel abban, hogy bár peradatokkal a Kúria rendelkezett, annak megítélése szempontjából, hogy mi volt a felek szerződéskötéskor fennálló akarata, ítéleti bizonyossággal bíró bizonyítékkal nem rendelkezett. Ezt az ellentmondást azzal megállapítással oldotta fel a Kúria, hogy az indítványozó bizonyítási érdeke körébe esett a bizonyítás, amiről azonban az indítványozó így csak a Kúria előtt szerzett tudomást. Az indítványban kifejtettek szerint a bizonyítási érdekre való hivatkozás abban a szakaszban, amelyben a bizonyítás a tételes jogi szabályok alapján kizárt, azzal a hatással bír, hogy bár a Kúria ismertté teszi az indítványozó (peres fél) előtt a fél eljárási mulasztását, valamint az alsóbb fokú bíróság jogértelmezésének a jogszabálysértő jellegét, de az indítványozó ezek egyike ellen sem tud tenni a jövőben. Az indítványozó ilyen módon történő megfosztása attól, hogy ráhatással bírjon a polgári pere érdemi kimenetelére, sérti a fegyverek egyenlőségének elvét.
- [15] Továbbá az indítványozó szerint az eljárás során sérült az ugyancsak a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványát jelentő hatékony bírói jogvédelemhez fűződő joga. A Kúria támadott határozatában elvi tartalommal rögzítette, hogy „a szerződésértelmezés – mint anyagi jogi kérdés – egyúttal szükségszerűen

bizonyítékértékelési, azaz eljárásjogi kérdés is,” tehát bizonyítékértékelési feladatokat ró a bíróságra. A bizonyítékértékelés alapja pedig a bizonyítási érdek megfelelő ismerete a felek és a bíróság által. Az elsőfokú eljárásban azonban a szerződésértelmezéshez szükséges bírói közrehatás nem történt meg. Nem került tisztázásra a perfelvételt lezáró végzés meghozatala előtt az, hogy minek a bizonyítását várja az indítványozótól a kereset vonatkozásában. A másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban pedig további bizonyításnak nem volt helye. A Kúria mindezek ellenére azt rögzítette ítéletében, hogy annak bizonyítása, hogy a bekötőcsatornák elszámolása a gerincvezetéken felül, további díj iránti igényt alapoz meg számára, kétségtelenül az indítványozót terhelte a perben. Megállapítható tehát, hogy a bíróságok egy ponton sem hatottak közre abban, hogy a peres felek tisztában legyenek azzal, hogy ki mely tény- és jogállítással kapcsolatban rendelkezik bizonyítási érdekekkel. Kúria pedig az ítélet dolog jogerejét megbontva alkalmazta a bizonyítási érdek szabályait, abban az eljárási szakban, ahol nem tud bizonyítást kezdeményezni az indítványozó. Az, hogy a Kúria kasszációs jogkörét akként választotta meg, hogy a jogvitához érdemi ráhatással ne bírhatson az indítványozó (ahelyett, hogy a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozathozatalra utasította volna) aláásta a Kúria hatékony bírói jogvédelem biztosítására vonatkozó alaptörvényi kötelezettségét és hiányát mutatja annak, hogy a Kúria az EJEK gyakorlatnak megfelelő „különös gondossággal” járt volna el a váratlan jogi fordulat nyomán alkalmazott jogkövetkezmény kiválasztása során.

- [16] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz fűződő jogának sérelmét is állítja arra tekintettel, hogy a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott részítélete megfosztotta attól, hogy jogorvoslatot vegyen igénybe az egyébként elsőfokú perre tartozó eljárásjogi mulasztásának az orvosolhatósága érdekében. Az indítványozó álláspontja szerint annak a vizsgálata, hogy egyrészt a Kúria felülvizsgálati eljárására vonatkozó korlátokra tekintettel biztosított volt-e az indítványozónak a jogorvoslathoz való joga; másrészt a Kúriának a kvázi elsőfokú bíróság szerepében hozott részítéletének a bizonyítás elmaradásával összefüggő megállapításaival szemben érvényesült-e az indítványozó jogorvoslathoz való joga, együttesen és külön-külön is indokolják az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésére alapított, az indítványelem befogadását és érdemi elbírálását indokolják.
- [17] Az indítványozó álláspontja szerint jelen ügyben elvi kérdésként merül fel az, hogy a felülvizsgálati eljárás során a felülvizsgálati kérelem elbírálásának korlátaira vonatkozó szabályok lehetővé teszik egyáltalán azt, hogy az indítványozó álláspontját a Kúria figyelembe vegye. A felülvizsgálati eljárás elbírálása során a Kúria csak a jogerős ítélettel ellentétes, a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem elemeit teszi

vizsgálata tárgyává. Ennél fogva a felülvizsgálati ellenkérelem előterjesztése formálisan lehetséges, de a Kúria felülvizsgálati érdemi döntésének korlátját nem adja. A Kúria támadott részítélete mindössze egy sorban jeleníti meg az indítványozó felülvizsgálati ellenkérelmét, anélkül, hogy ismertetné az abban foglaltakat. A Kúria részítélete a Pp. korlátaira tekintettel a felülvizsgálati ellenkérelmet a jogerős ítélettel összefüggésben nem vizsgálta, a vizsgálat elmaradása miatt pedig indokokkal nem szolgált. A Kúria támadott részítélete az elbírálás korlátai, és az indítványozó ellenkérelmének értékelésének Kúria általi teljes mellőzése miatt sértik az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz fűződő jogát.

[18] Az indítványozó hivatkozik ezen felül arra, hogy a Kúria támadott részíteletét formálisan a felülvizsgálati kérelemben indítványozott jogkört gyakorolva hozta, azonban tartalmilag – a bizonyítás hiányosságaira tekintettel – az alapügyben született elsőfokú ítéletnek és másodfokú részítelet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása lett volna indokolt. Amennyiben tehát, a Kúria a felülvizsgálati eljárásban azonosítja a bizonyítási eljárás hiányosságait, amelyek a jogerős (rész)ítélet érdemére kiható jogszabálysértést eredményeznek, úgy biztosítani kell – a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, a fegyveregyenlőség elve, a bizonyítékok értékelésével összefüggően a perbeli jogokkal való rendelkezés szabadsága, és az objektív jogvédelem érvényesülése érdekében azt, hogy a Kúria visszautalhassa az ügyet akár a felülvizsgálati kérelemben gyakorolni kért jogkörtől eltérően is.

[19] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.

[20] Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozó határidőben nyújtotta be. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései, 28. cikk], a támadott bírói döntést, a Kúria Pfv.V.20.440/2022/8. számú részíteletét, továbbá kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.

[21] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak a 28. cikk (lásd például: 3096/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás

[14]}, így erre alkotmányjogi panasz nem alapítható. Erre tekintettel ez az indítványi elem nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pontja előírásainak.

- [22] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [23] A Kúria részítéletében idézte a Pp. 265. § (1) bekezdését, amely értelmében törvény eltérő rendelkezése hiányában a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósan fogadja el. Ennek megfelelően a kúria részítélet azt tartalmazta, hogy annak bizonyítása, hogy a bekötőcsatornák elszámolása a gerincvezetéken felül, további díj iránti igényt alapoz meg számára, kétségtelenül az indítványozót terhelte a perben. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria ezzel nem a bizonyítási terhet telepítette az indítványozóra, pusztán a jogszabályból következő evidenciát rögzítette. Erre tekintettel az indítvány vonatkozó elemeivel kapcsolatban nem merülhetett fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelme.
- [24] Egyebekben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek állított sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára [...] {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó valójában egyet nem értését fejezte ki a bíróság döntésével, annak érvelésével, indokolásával kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az indítványozó alkotmányjogi panasz valójában részben a bírói döntés felülmérlegelésére irányul.
- [25] Az előbbieket mellett az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz

intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Jelen ügyben megállapítható, hogy az eljáró bíróságok a döntés szempontjából releváns kérdéseket vizsgálatuk tárgyává tették, és követhetően számot adtak döntésük indokairól. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indítványozó ezzel összefüggésben bírói mérlegelési, jogalkalmazási kérdéseket kifogásol. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint viszont nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]-[15]} Az alkotmányjogi panaszban felhívott érvek alapján a panaszban megjelölt alapjogok megsértésének kételye nem merül fel.

[26] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.

[27] Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. április 28.

Dr. Juhász Miklós s.k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s.k.,
alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s.k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s.k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s.k.,
alkotmánybíró